

an der Humboldt-Universität zu Berlin = BuB. 58.Jg. 2006. 4.no. 299-303.p. Bibliogr. lábjegyzetekben.

Res. angol és francia nyelven

A berlini Humboldt Egyetem könyvtár- és információtudományi tanszékének posztgraduális távoktatási programja

Könyvtárosképzés -posztgraduális; Tanterv, óraterv; Távoktatás

A berlini Humboldt Egyetem az 1995/96-os szemeszterrel kezdődően posztgraduális távoktatási programot indított a könyvtár- és információtudomány területén. A szemeszterenként 1250

eurós tandíj ellenére igen nagy az érdeklődés a kétéves program iránt: Ausztriából, Svájcából, Franciaországból, Angliából, Olaszországból, Spanyolországból és az Egyesült Államokból is fogadnak hallgatókat. A program kezdettől fogva a társadalomtudományi tanszékhez tartozik. A legtöbb beiratkozó hallgatónak már van valamilyen egyetemi végzettsége, és öt diák közül egy rendelkezik valamennyi könyvtári ismerettel is. A végzős hallgatók átlagos életkora 37 év. Több mint ötven százalékuknak az a véleménye, hogy ez a posztgraduális diploma sokkal nagyobb esélyt biztosít számukra a munkaerőpiacon. A cikk részletesen ismerteti a program tartalmát és technikai jellemzőit.

(Autoref. alapján)

Lásd még 305, 347, 355

Könyvtárak és tájékoztatási intézmények

Nemzeti könyvtárak

Lásd 289-290, 326, 334, 344

Felsőoktatási könyvtárak

06/310

STEPHAN, Werner - LUDWIG, Sören: Zukunft braucht Kooperation. Ergebnisse der Sektion IV, Wissenschaftliche Universalbibliotheken, des DBV, 2005 = Bibliotheksdienst. 40.Jg. 2006. 5.no. 558-569.p.

A jövő együttműködést igényel. A Német Könyvtáros Szövetség általános tudományos könyvtári szekciójának 2005. évi felmérése

Felmérés; Felsőoktatási könyvtár; Hatékonyság

A Német Könyvtáros Szövetség 2005-ben felmérte, hogyan ítélik meg az egyetemi és a főiskolai könyvtárak a saját helyzetüket. Ötven könyvtár véleményét dolgozták fel, ebből 33 egyetemi, 11 főiskolai, a többi egyéb tudományos könyvtár volt. A válaszokat 5 fokú skálán értékelték, a három alatti érték az elégedettséget, a három fölötti az elégedetlenséget mutatja.

A könyvtáraknak a felsőoktatási intézményen belül elfoglalt helyének megítélésében megoszlanak a válaszok (3,01). Néhányan kedvezőnek tartják az intézmények autonómiáját, mások viszont a könyvtárak függetlenségét féltik, attól tartanak, hogy a sajátos könyvtári célok nem érvényesülnek kellőképp. A felsőoktatási törvény – úgy vélik – inkább nehezítette, mint javította a könyvtárak pozícióját az intézményen belül. A megkérdezettek 60%-a a felsőoktatási törvényből kiinduló szövetségi vagy tartományi törvény

lehetőségében bizakodik, amely az információel-
látás követelményét megfelelő szintre helyezné,
ezzel egyértelművé tenné a könyvtárak helyze-
tét és szerepét, szabályozná a megőrzési, a to-
vábbképzési kötelezettséget, az alapellátást és a
személyzet kérdését is. Ugyanakkor a könyvtá-
rosok 30%-a nem hiszi, hogy egy ilyen törvény
gyakorlati segítséget nyújtana.

A könyvtárak jelenlegi helyzetét némileg pozití-
van értékeli (2,75). A többség úgy látja, hogy a
könyvtárak tevékenysége az utóbbi években lé-
nyegesen javult. Az egyes könyvtárak véleménye
azonban e kérdésben a helyi adottságtól füg-
gően eltérő, ezért általánosítani nem lehet.

A könyvtárosok különösen problematikusnak lát-
ják a munkaerőhelyzetet. E kérdésben a könyv-
tárosok döntési lehetőségét minden más ténye-
zőnél rosszabbnak ítélik. (3,4, ez a legrosszabb
eredmény). A munkahelyek megszüntetését kí-
vülről és önkényesen diktálják, új szolgáltatások
bevezetését a jelenlegi személyzeti viszonyok
nem teszik lehetővé.

A költségvetést illetően nagyobb a könyvtá-
rosok döntési lehetősége (2,96), a helyzet azonban
e téren rendkívül polarizált: a megkérdezettek
34%-a jónak ítéli meg, ugyancsak 34%-a vi-
szont rossznak. Kedvezőtlenül hatott a könyv-
tárak anyagi helyzetére az új szerzői jogi törvény
(ennek hatását a könyvtárosok 92%-a negatívan
értékeli) és a kiadványok árának emelkedése (ez
a könyvtárosok 82%-a szerint veszélyezteti az
állománygyarapítást).

A jövőt illetően a könyvtárosok enyhén opti-
misták (2,85). Úgy vélik, hogy a könyvtárnak
mint kommunikációs centrumnak a léte nincs
veszélyben, sőt a jövőben még nagyobb igény
lesz az információközvetítés iránt. Mivel az in-
formációs infrastruktúra alapvető változáson
megy át, a könyvtáraknak innovatívnak és a
változtatásokra késznek kell lenniük. Nem
tartanak attól, hogy a többi információközve-
títő intézmény konkurenciája veszélyeztetné a
könyvtárakat. Ugyancsak pozitívan ítélik meg a
felsőoktatási Bologna-program várható könyv-

tári hatását. Véleményük szerint ez nemcsak az
állományépítésre fog hatni, hanem a könyvtá-
rosi hivatásképet is meg fogja változtatni. A könyv-
táraknak aktívan be kell kapcsolódnuk ebbe a
folyamatba, ennek érdekében módosítaniuk kell
a képzési formákat és intenzív könyvtá-
rosi továbbképzést kell lehetővé tenni.

A vizsgálat kitért a szövetségi, a tartományi és a
helyi hálózatok viszonyára is. Valamennyi meg-
kérdezett állást foglalt a regionális és országos
együttműködési lehetőségek mellett. Az együtt-
működést előnyben részesítik az integrációval
szemben. A kooperáció lehetőségeként gyakran
említették a katalógizálást, a projektekben és
rendezvényekben való együttműködést. Min-
denekelőtt a tudományos könyvtárakkal való
kooperációban látnak lehetőséget, pl. az állo-
mánygyarapítás egyeztetésében, digitális könyv-
tár létrehozásában. A megkérdezettek többsége
igenli a szabványosítást. 76% az állomány tartal-
mi feltárásának egységesítését szeretné. Ugyan-
csak helyeslik a ráfordítás/teljesítmény számítás
standardizálását is, amennyiben az egyes könyv-
tártípusok sajátosságának megfelelő mutatószá-
mokat alkalmaznak.

Megkérdezték a könyvtárosok véleményét a
tiszteletdíjas munkatársak beállításáról is. A
válaszadók többsége csak nagyon kevés, vagy
semmi lehetőséget sem lát arra, hogy a szakmai
feladatokat tiszteltudíjasok vegyék át. Vélemé-
nyük szerint tiszteltudíjasok csak a lobb-
kában tudnának segítséget nyújtani a könyvtá-
rosoknak.

(Katsányi Sándor)

06/311

GABEL, Gernot U.: Ein Laboratorium der sozialwissen-
schaftlichen Forschung. Die Bibliothek der London School
of Economics = BuB. 58.Jg. 2006. 5.no. 382-386.p.

**A társadalomtudományi kutatás műhelye, a Lon-
don School of Economics könyvtára**

Egyetemi könyvtár -közgazdasági; Könyvtártörténet -nemzeti

A könyvtár anyaintézményének, az 1895-ben alapított London School of Economics-nek szellemi gyökerei a Fabianus Társaságig nyúlnak vissza. Ez a mozgalom az angol társadalom szociális viszonyainak megjavítását tűzte ki célul, ennek érdekében kívánt többek között létrehozni egy független társadalomtudományi kutatóintézetet. A fabiánus mozgalom szellemében tevékenykedett a Webb házaspár, Beatrice és Sidney is az iskola megteremtése érdekében.

Az első években az új intézmény nehézségekkel küzdött, mert többen szocialista káderképzőnek vélték, tevékenységét korlátozni akarták. [Története Szabó Ervin társadalomtudományi könyvtárára is emlékeztet. K.S.] Röviddel a századforduló után azonban az eredetileg privát főiskola a Londoni Egyetem részévé vált. 1902-ben önálló épületet is kapott.

Az első világháború után az amerikai Rockefeller Alapítvány jóvoltából a politikai képzés egyik legbefolyásosabb központjává vált, és nagyobb hatást gyakorolt a politikai életre, mint az összes többi főiskola együttvéve. Hallgatói és tanárai közül került ki a közgazdaságtudomány hét Nobel-díjasa, ide járt többek között John Kennedy, Robert Kennedy, George Soros, Romano Brody és sok más ismert közéleti személyiség.

Sidney Webb már 1896-ban lépéseket tett annak érdekében, hogy az oktatási intézményt egy politikatudományi könyvtárral egészítsék ki. Az új könyvtár eszméje – mint a társadalomtudományi kutatás laboratóriuma – elnyerte a fabiánusok támogatását. 1896 novemberében British Library of Political Science néven megnyitotta kapuit. A könyvtár hivatalosan független volt a képzőintézménytől, külső kutatóknak és hallgatóknak is rendelkezésére állt. Az első világháború után 200 ezer kötetével már Anglia legjobb társadalomtudományi gyűjteményévé vált.

Szakkatalógusát 1931-32-ben négy kötetben megjelentették, London Bibliography of the

Social Sciences címmel a társadalomtudományi kutatás világszerte nélkülözhetetlen alapművévé vált.

A második világháború után 1979-ben a könyvtár új épülettel bővült. Sir John Hicks, a közgazdaságtudományok Nobel-díjasa díjának csaknem teljes összegét az új könyvtár építésére adta, s példáját sok neves személyiség és alapítvány is követte. Az intézmény azonban ezt a bővített épületet is hamarosan kinötte, ezért 1990-2001 között új székhelyet kapott. A trapéz formájú új épület alapterülete 20 ezer m², hatalmas átriuma öt emeletet fog át, közepén két üveglift működik. A tetőről napreflektorok árasztanak az épületbe nappali fényt. A látogatók ötszáz személyi számítógépet használhatnak, a régi állomány retrokonverzióját 2005-ben befejezték. Az állomány 4 millió kötet, az évi gyarapodás 20 ezer monográfia, 10 ezer előfizetett folyóirat. A könyvtár hivatali iratokat kap az ENSZ-től, az EU-tól és más nemzetközi szervezetektől. Katalógusa szolgál alapul az International Bibliography of the Social Sciences c. kiadványhoz, melynek szerkesztősége a könyvtárban működik. Az archívum gazdag gyűjteményt őriz politikusok, társadalomtudósok, pártok, szakszervezetek, egyesületek és más szervezetek irataiból. Mindez a társadalomtudományi kutatás vezető központjává teszi Angliában.

(Katsányi Sándor)

06/312

RATHE, Bette - BLANKENSHIP, Lisa: Recreational reading collections in academic libraries = Collect.Manage. 30.vol. 2005. 2.no. 73-85.p. Bibliogr.

A szórakozást és pihenést szolgáló olvasmányok gyűjteménye a felsőoktatási könyvtárakban

Egyetemi hallgató; Egyetemi könyvtár; Különgyűjtemény; Szórakoztató irodalom

[A forrás-folyóirat az alábbi címen szerezhető be:
HAWORTH DOCUMENT DELIVERY CENTER,
Haworth Press, Inc., 10 Alice Street, Binghamton, N. Y. 13904]

A költségvetésért, a személyzeti ellátottságért és a megfelelő hely biztosításáért folytatott egyre erősödő versenyben egy olyan gyűjtemény kialakítására, amely a szórakoztatást és tájékozottságot szolgálja egy felsőoktatási könyvtárban, nehéz lehet alapos indokot találni. A legutóbbi olvasáskutatási felmérések szerint a hallgatók szépirodalmi olvasási gyakorlata aggodalomra adhat okot. Az Észak-Coloradói Egyetemi Könyvtárban (University of Northern Colorado Libraries) egy évvel a szórakoztató olvasmányok gyűjteményének kialakítása után felmérték, hogy a hallgatók hogyan reagálnak a szórakoztató irodalom gyors elérésének e módjára. A vizsgálati eredmények azt tükrözik, hogy a gyűjtemény népszerűsége és használata jó propagandaeszköz a könyvtár számára.

(Autoref. alapján)

Lásd még 293, 306, 318, 320, 323, 352-353, 366, 380-381, 383

Közművelődési könyvtárak

06/313

GAZO, Dominique: Les missions des bibliothèques publiques selon l'UNESCO: comment les définir? = Doc.Bibl. 51.vol. 2005. 4.no. 261-269.p. Bibliogr.

Res. angol és spanyol nyelven

A közkönyvtárak fő feladatainak definíciói az Unesco szerint

Feladatkör; Közművelődési könyvtár

Az UNESCO Közkönyvtári Kiáltványa (Unesco Public Libraries Manifesto) négy kulcsszóval jellemzi a közművelődési könyvtárak fő feladatát: információ (tájékoztatás), alapvető jártasságok (literacy), oktatás és kultúra. A cikk célja e négy fogalom definícióinak bemutatása a könyvtári

és a kapcsolódó szakirodalom alapján. Kiderül, hogy e fogalmak mögött többféle teória áll. Továbbá az információtudomány az információs küldetést pusztán elméleti szempontból vizsgálja, figyelmen kívül hagyva egyéb koncepciókat és feladatokat. Megállapítható, hogy a szóban forgó négy fogalom gyengén körvonalazott és elégtelen a közkönyvtárak küldetésének valódi meghatározásához.

(Autoref.)

06/314

CROWLEY, Bill: Save professionalism = Libr.J. 130.vol. 2005. 14.no. 46-48.p.

A szakmai színvonal megőrzésének lehetősége az amerikai közkönyvtárakban: üzleti vállalkozás helyett nevelési intézmény

Feladatkör; Felnőttoktatás; Könyvtárosi hivatás; Közművelődési könyvtár

A közkönyvtár nem versenyképes az információs piacon, s nem működhet egy üzleti vállalkozás mintájára. Vissza kell térnie azokhoz a nevelési célokhoz, amelyek végett annak idején létrehozták

A közvélekedés gyakran még most sem ismeri el, hogy a közkönyvtárak személyzetének könyvtárosi szakképzettségre van szüksége. S ha számos könyvtárigazgató arról beszél, hogy elsődleges az elektronikus információ, joggal tesz fel nekik a kérdést: könyvtárosok helyett miért nem alkalmaznak – alacsonyabb bérért – középfokon kiképzett informatikusokat? Ha a vállalati információs modell érvényesül a közkönyvtárakban is, amelynek értelmében számos érdemi tevékenység a falakon kívülre kerül (outsourcing), akkor nehéz érvelni a magasan képzett személyzet helybeli alkalmazása mellett.

A 20. század közepén és végén fordulat következett be a könyvtárosképzésben: könyvtárosok nevelése helyett áttértek informatikusok kiképzésére. A vállalati szektor szívesen fogadta ezt a

változást, s az elektronikus információs termékeket előállító ipar nemigen tudott mit kezdeni a könyvtárosokkal, akik azt vallották, hogy az információnak ingyenesnek kell lennie.

Mínt hogy a közkönyvtárak költségvetése jórészt személyi kiadásokból áll, a vállalati modell alkalmazása az olcsóbb munkaerő foglalkoztatásához vezetett, ami viszont „elszakmátlanította” az intézményeket. A közkönyvtárakat rangsorba állító HAPLR tovább súlyosbította a helyzetet azzal, hogy pusztán mennyiségi kritériumokat vesz figyelembe, s így előnybe kerülnek azok a könyvtárak, amelyek alacsonyabban fizetett, azaz szakképzetlen munkaerőt alkalmaznak.

A közkönyvtárat üzleti vállalkozásként felfogó modellel szemben reális alternatívát jelent vizsgatérni a forrásokhoz. Szembe kell fordulni a második világháború után megindult s máig tartó folyamattal, amely a közkönyvtár hármasköréből (nevelés, informálás, szórakoztatás) csak az információt hangsúlyozza, a nevelést másodlagosnak tekinti, a szórakozást pedig ejti (noha számos nevelési eleme is van). A WWW, az internet, a Google és társaik az információt jóval olcsóbban tudják nyújtani, mint a közkönyvtár, ezért nem ezen a téren kell versenyezni velük. A közkönyvtárat alapvetően nevelési intézménynek kell felfogni, úgy, ahogyan az alapítók a 19. században tették. A közösség is késznek mutatkozik a nevelési célkitűzések anyagi támogatására (ld. az iskolai költségvetéseket). A könyvtárosságban szerzett magas szintű szakképzettségnek ismét becsületet kell adni, s ezzel megakadályozni a közkönyvtárak „elszakmátlanodását”. Felsőfokú szakképzettségű könyvtárosokra van szükség azokban a pedagógiai programokban, amelyekkel a könyvtár minden korosztályhoz fordul, s egyebek mellett megtanítja őket az információs eszközök használatára. A könyvtárakban pedig megfelelő tereket és eszközöket kell biztosítani ehhez a tevékenységhez.

A közkönyvtáros szakmájának hosszú távra szóló túlélését garantálják a nevelésre összpontosító programok és a megfelelő könyvtárosi szakkép-

zés, amelyek a közkönyvtárak eredeti céljából indulnak ki.

(Papp István)

Lásd még 293, 302, 317, 319, 321, 345, 363-364, 371, 374, 378, 384

Tudományos és szakkönyvtárak

Lásd 362, 365

Gyermek- és ifjúsági könyvtárak

06/315

GABEL, Gernot U.: Die Kinderbücherei „La joie par les Livres” in Clamart = Bibliotheksdienst. 40.Jg. 2006. 4.no. 401-404.p.

A „La Joie par les Livres” gyermekkönyvtár Clamartban

Gyermekkönyvtár; Könyvtármodell

Anne Schlumberger, egy francia olajmagnás lánya az 1960-as évek elején elhatározta, hogy egy merőben új gyerekkönyvtárral ajándékozza meg a francia gyerekeket. A korabeli francia gyerekkönyvtárakat és ifjúsági részlegeket iskolásnak és merevnek tartotta, helyette az angolszász modellre épülő olyan szabadabb szellemű könyvtárat kívánt teremteni, melynek központjában az olvasás öröme áll. Az új létesítmény helyéül Párizs Clamart nevű elővárosát választotta, itt a munkásnegyed egyhangú téglaházai közé Gérald Thurnauer építész meglepően új épületet emelt. Az egyemeletes, hat egymással érintkező térből álló épületet nagy üvegfelületek jellemzik. A középen levő udvar fedetlen olvasóteremként is szolgál. A legkisebbek olvasótere alacsony mennyezettel barlang benyomását kelti, innét néhány lépcső vezet a meseszobába, melynek központjában egy kandalló áll. A nagyobbak részére

is olvasóterem és válogatótér áll rendelkezésre. A japán és mediterrán elemeket egyesítő épület ötszáz négyzetméter alapterületű.

A könyvtárat kizárólag a gyerekek használhatták, a felnőttek részére nem nyújtottak szolgáltatást. Az 1965-ben megnyíló könyvtár négyezer kötettel rendelkezett, három könyvtáros és egy aszisztens látta el a feladatokat. Az előkészületek során az alapító, Anna Schlumberger társadalmi egyesületet szervezett „Le Joie par les Livres” (az olvasás öröme) néven.

A könyvtárosok a francia gyerekirodalom értékelő áttekintésére is törekedtek. Ezt a célt szolgálta a „Bulletin d’analyse du livre pour enfants” című gyerekirodalmi tájékoztató. A szemle 1976-tól kéthónaponként jelent meg „La Revue des livres pour enfants” címmel. A gyerekkönyvek kiadói díjmentesen küldtek mintapéldányt kiadványaikból, így a gyűjtemény rövid idő alatt a gyerekirodalom tárházává és dokumentációs központjává vált, melyet a szerzők, a kiadók és a kutatók gyakran felkerestek. 1980-tól a gyűjtemény kötelespéldány jogot kapott, és rendkívül gyorsan növekedett. Rövidesen Párizsban béreltek számára helyiséget, majd 2005-től a már 200 ezer kötetesre növekedett állományt egy négyemeletes épületben helyezték el.

Az alapító Anna Schlumberger arra törekedett, hogy az új könyvtártípus széles körben terjedjen el, ezért szerződést kötött a francia állammal a könyvtár részleges átadásáról. 1972 óta az intézményt nagyrészt a francia művelődési minisztérium tartja fenn.

Az alapítás után három évtizeddel válságjelek is mutatkoztak. 1998-ban több könyvtári állást nem tudtak betölteni, ezért a minisztérium ideiglenesen bezárta a könyvtárat. Problémát okozott az 1993 óta műemlékként nyilvántartott épület felújításának a kérdése is. Bár a fenntartás a városvezetés feladatkörébe tartozik, a polgármester nem volt hajlandó a felújítás költségeit vállalni. A kulisszák mögött a városnak az a terve húzódik meg, hogy a 2007-re tervezett új clamart-i városi könyvtár át fogja venni a gye-

rekönyvtár feladatait. Mivel a viták ideje alatt az épület életveszélyessé vált, a kultuszminisztérium 2006 februárjában elrendelte annak bezárását. Az intézkedés aláírási mozgalmat váltott ki több mint 1500 résztvevővel. Több clamart-i lakos tüntetően megszállta az épületet, erre már a sajtó is felfigyelt. A minisztérium válságbizottságot hívott össze, amely megszüntetés helyett a felújítás mellett döntött. Úgy ítélték meg, hogy azt az épületet, mely a francia gyerekkönyvtári modell változásának kiindulópontja volt, meg kell őrizni.

(Katsányi Sándor)

Iskolai könyvtárak

Lásd 356-357

Egyéb könyvtárak

06/316

VERHO, Seppo: Kirjastoautossa on tunnelmaa = Kirjasto-lehti. 99.vsk. 2006. 1.no. 20.p.

Fény az éjszakában, vagy A finn mozgókönyvtáraknak hangulatuk van ...

Mozgókönyvtár

Finnországban a mozgókönyvtárak – ami a gyakorlatban egy szép buszt jelent tele könyvekkel, könyvtári felszereléssel, no meg a könyvtárossal – mindennapi kísérői voltak a finn életnek – a közelmúltig legalábbis feltétlenül.

Mielőtt az ember a könyvtárbuszba belép, kicsit letörli a lábát, miközben szép jó napot kíván. A „könyvtári személyzet” már régi ismerősként üdvözli általában az érkezőt. Maga a hely éppoly intim, kötetlen, otthonos légkört áraszt, mint az ember saját otthona.

Ide el lehet jönni az otthoni „szerelésben” is, ahogy átmeleg az ember szomszédolni, amint

ez még arrafelé szokásban van. A mozgókönyvtár alapjaiban mélyen szociális intézmény a szó legjobb értelmében. A mozgókönyvtárak mindig is különleges könyvtáraknak számítottak. Ott semmi sem volt fölösleges, hiábavaló, és a munka is jobban haladt az olvasóval való közvetlen tereferét is megengedve. Mivel jó ismerős a könyvtáros munkatárs is, legyen bár akár hátul a raktérben a könyvekért, akkor is lehet kérdezni, tanácsot kérni tőle.

A mozgókönyvtáraknak mindig is a gazdaság, a mozgókereskedelem és az életmód átmeneti kihívásainak ismeretében kellett manőverezni. Állandó mozgásban lévő szolgáltatásaikkal érzékenyen, rugalmasan tudtak igazodni azokhoz, akik valamiért a perifériára sodródtak, vagy pl. a gyerekekhez és az idősekhez. Még olyan portára is képesek eljutni, ahová csak egy istenháta mögötti, göröngyös út kanyarog.

Az egyik állomás leszerelése és a másik felállítása is viszonylag egyszerűen, gond nélkül megoldható. Valamikor a ritkán lakott települések között a legfontosabb szolgáltatás volt. Most pedig az elnéptelenedő kis települések utolsó támaszát jelentik.

Az utóbbi időben ez a fajta szolgáltatás jobban koncentrálódott, és a mozgókereskedelem is felgyorsult. Sokszor a mozgókönyvtári alkalmazott számít a legjobb szakértőnek, aki meg tudja mondani, hol lenne a leghatékonyabb a

könyvtári szolgáltatás megőrzése, és hol lenne szükség újabb állomásra.

A mozgókönyvtárra szükség van a település saját szolgáltatásainak támogatásában is. A gazdasági konjunktúra vejejárója, hogy egy közösség lélekszámát tekintve a perifériára sodródhat. Iskolák, megművelt földterületek, más létesítmények is elnéptelenedhetnek, míg megint más helyeken újak létesülnek. A könyvtárbusz ide is eljut a bajbajutottakhoz.

A kereskedelmi és életmódbeli gyökeres változások az utóbbi időben már odavezettek, hogy egy település nagyon megfontolja, érdemes-e új mozgókönyvtárat, könyvtárbuszt beszereznie a ritkán lakott, elnéptelenedett részeken az ott maradtak kiszolgálására. A számítógépes könyvtári hálózaton történő kölcsönzés nem jelent e településeken megoldást. A helyi igényekhez alkalmazkodó, egyetlen elfogadható, sőt versenyképes megoldás még mindig a mozgókönyvtár. A kivezető utat a települések együttműködése jelenti ezekben a gyéren lakott körzetekben a könyvtári szolgáltatások folyamatos biztosítása érdekében. A kistelepüléseknek egyedül túl nagy falat egy könyvtári busz beszerzése – gondolja egy kormányzati szakértő is.

Az együttműködés azért is működőképes megoldás, mivel a beszerzési költségek így megoszlanak a kistelepülések között, míg a befektetés a leghatékonyabb formában kerül felhasználásra.

(Kránitz Lászlóné)

Munkafolyamatok és szolgáltatások

Állomány, állományalakítás

06/317

HOFFERT, Barbara: The united way = Libr.J. 131.vol. 2006. 8.no. 38-41.p.

Állománygyarapítási együttműködés: követik-e az amerikai közkönyvtárak az egyetemi könyvtárak példáját?

Egybehangolt állományalakítás; Közművelődési könyvtár